ANY I — SANT PERE DE RIBAS, 1.er DE NOVEMBRE DE 1916 — NÚM. 7

BIBLIOTECA PALAGUM Villanueva y Geltrú

LA VEU DE RIBAS

PERIÓDIC SETMANAL
: : REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ : :
-:- -:- -:- CARRER DEL PONT, 1 -:- -:- -:-

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Ribas, trimestre . . 1 pesseta
Fòra, » . . 1'25 »

Siguin o no publicables, no's retornen els originals.—Dels treballs que's publiquin ne son responsables sos respectius autors.

DIA DE DIFUNTS

In memoriam.

Diada de dol és el jorn de difunts, diada de records tristos que fan escapar dels ulls dels mortals llàgrimes de condol.

I en aquest dia en que les campanes del cloquer branden fúnebrement per a senyalar als feligresos diada tant trista per a que enlairin a Deu ferventes oracions en sufragi dels que foren, LA VEU DE RIBAS, a l'associar-se al condol dels ribatans, fervorosament també barboteja mots piadosos per aquells bons compatricis que deixaren d'existir per a descansar en la pau del Senyor.

Al despuntar l'auba, el só planyider de les campanes fa venir en recordança aquells sers volguts que omplíen d'alegría la nostra llar i donaren a nostre cor esplais falaguers. Deu els volgué a són sí i desaparegueren de vora nostra amb racança, mes, amb resignació cristiana, tot recordant que la mort és un fantasma; un continuat cinematògraf quines pel·lícoles se succeeixen i passen amb gran velocitat per a no tornar a aparèixer mai més i amagar-se en lo tètric fossar.

* * *

I mentres passen per ma memoria aquets pensaments, oviro encara aquell nin de cabells rossos i de ulls blaus, quines mirades penetrants i vives s'endinsaven en l'ànima. Ses manetes eren tendres com el branquilló d'un nard tot just naixent, aquelles tendres manetes donaven abraçades d'amor als seus volguts pares; aquells llavis delicats besaven als sérs més volguts; les paraules plenes d'expressió que eixíen d'aquella boqueta d'àngel, eren els afectes més sincers d'una ànima ignoscenta i pura.

Aquells ulls blaus s'han tancat, aquelles manetes ja no donaràn més abraçades... aquell tendre infant s'ha marcit per a sempre en la terra. ¡Un àngel més al cel!

I'm recordo també d'aquella donzella que rumbejava sa hermosura; tendre poncella que anava obrint són càlze al bes de l'aubada de la vida i exhalant un aroma encisador que embaumava l'espai, però s'atança la posta de sol i aquella flor xamosa se colltorçà i es marcí la seva hermosura per a sempre.

I un dia aquell jove, ja flor desclosa que tot just començava el camí de la vida, plé són cor d'esperances afalagadores, d'intel·ligencia experta i d'aptituts suficients per a qualsevol negoci, la Mort inexorable segà la seva vida.

¿I com no recordar també aquells vellets de testa venerable, quins, assentats prop de la fogaina en les fredes nits d'hivern contaven rondalles a la mainada i eren les figures de més relleu en el quadre de la llar domèstica?

Per a tots ells una plegaria en el dia d'avui. Recordem-nos de nostres allegats difunts!

S. I. J.

DE LA MORT

No ploreu; sigau bons; vaig
a juntar-me amb mon Deu
i vos espero en el Cel.
SANT AMBRÓS.

Adam la meresqué. Fou l'anatema
d'un Deu irat per la comesa falta;
si un jorn creà la llum d'entre tenebres,
llançà d'allí la Mort damunt de l'home
barrant el Paradíç. I aquell estigma
ha de veure la fi de les centuries
fins que a la llum de la darrera aubada
i a llur esclat de resplendors sinistres
l'Home a són Deu eternament s'abraci
i torni el Món, esmicolat, al Càos.

Adam morí. La dolorosa herencia
als fills d'Adam ens ha sigut transmesa;
mes lo que fou per nostre pare un càstig
és goig etern d'ensà que en el Calvari
i escrit en sang, fou l'historial del Gólgota.
¿Per què plorar la ditxa sols d'un dia
si ens ha promés aquella que és eterna?
¿No digué al Món, clavat en la Creu Santa,
els bons sereu amb Mi dintre la Gloria?
Per què ploreu? Lo qui eixa vall traspassa,
erm i secà florit de cards i espines,
torna a són Deu, com el bon temps retorna
al viu escalf d'un sol de primavera,
deixant el cós, la vestimenta inútil,
com el perfum la flor, pel gel marcida.

¿Ploreu l'absencia d'aquell sér que us
[manca?
Mes si és amb Deu, qui de lo etern disposa!
Sequeu el plor de les ardentes llàgrimes
i alceu el cap, en la dolor insigne;
vos baixarà del Cel com una aroma
que ha d'arribar al fons de la vostra ànima
i sentireu la Fè que'l dol suavitza...
Al fi i al cap la Mort és passatgera
i ha de finir tot lo creat. L'historia
grabarà nostres noms en els buids marbres
mentres al Cel les ànimes piadoses
cercant un lloc en la morada eterna
com si diguessin a qui absencies plora:
«Al Cel vos esperem; serà per sempre!»

EMILI.

LA CASTANYA (1)

Tothom sabrà de què's tracta, sobre tot en aquets temps en que n'hi ha tanta abundancia. Però com que alguns ho poden confondrer, hem de fer avinent que no's tracta del poble La Castanya, caseriu de 82 habitants que's troba en el partit judicial de Vich, sinó de la castanya com a fruit sabrós i nutritiu, del tamany d'una nou, cobert d'una pell de color de caoba i que's cou, amb una forma o altre, segons el gust del consumidor, i amb lo qual se'n fa, en la diada de Totsants, lo que'n diem *la castanyada*.

Això no vol dir que's dongui únicament el nom de castanya a aquest fruit que avui ens interessa, sinó que té varies aplicacions i es presta a diferents comentaris que no cabríen en les quatre planes d'aquest periòdic, però abreviarem tot lo possible a fí de no donar un plat massa abundós que podría ésser indigest.

Per altra part qui vulga enterarse minuciosament, pot consultar els diferents diccionaris haguts i per haver, que els donaràn raó de lo que és una castanya.

Des de l'any 1914 que han disminuit en Espanya les castanyes, tota vegada que se n'han repartit abundosament al nort de França, a Russia, a Rumanía i a tots els fronts de la guerra, quins bel·ligerants hauràn tingut de saber forçosament el gust que tenen i els efectes que produeix aquest portentós fruit, sobre tot quan son repartides per medi dels distribuidors mecànics, canons, ametrelladores, submarins, etc.

Les castanyes poden menjar-se crúes, que son aquelles que's reparteixen sense donar avís anticipat com son moltes de les de l'actual guerra europea; les que dóna el pare o la mare al *bordegàs* quan fa una malifeta, o el mestre d'estudi al vailet que no ha sapigut la lliçó o ha fet un *topo* al cartipaç o no ha sapigut fer la *cuenta*, o a aquell que donant-se-les de savi ha volgut fer un escrit original amb unes equivocacions garrafals que fan escruixir; però en aquest cas resulten massa dures i no's poden pair.

(1) Retirat del número passat per excés d'original.

Lo millor és que les castanyes se mengin cuites, torrades, per exemple, son més mengibles i de fàcil digestió; però aquí la que hi surt guanyant és la castanyera, qui té la paella pel mànec i la que amb facilitat pot treurer les castanyes del foc, encar que sempre hi ha qui sense ésser castanyera, els governants d'avui dia, posem per cas, i sense esperar a Totsants, poden treurer del foc les castanyes que'l país porta mansament a la torradora nacional.

Hi ha castanyes d'aigua, que son bordes, i solen florir pel Juny, que deuen ésser aquelles que's donen en els Instituts i demés centres d'ensenyança a aquells alumnes que les han volgut treurer del foc abans d'hora. Aquestes, naturalment son detestables i a vegades s'ha de passar un mes per pair-les. Aquesta especie, per sort, és desconeguda a Ribas.

Hi ha diferents especies de castanyes, però ens abstenim d'enumerar-les en gracia a la brevetat.

La castanya, a pesar d'ésser dolenta per alguns, és bona per molts. Físicament considerada té una figura de cor quelcom aplanat, i baix aquest punt de vista podem considerar-la com a símbol de l'amor... quelcom aplanat; i no és res d'estrany que sigui aplanat aquest cor si's té en consideració que des de sa naixença ve exposat a una pila de sacrificis, acabant per ésser portat ignominiosament a la vil torradora no sense que abans, la castanyera, li hagi fet una greu ferida amb la punta del sagnant ganivet.

No crec que hi hagi qui s'atreveixi a contradir totes aquestes veritats que a la lleugera deixo estampades, puig

Lo que antes yo escribí,
mantenido está por mí.

(Valgui, no obstant, el precedent *pareado* en aquest temps de febre tenoriesca.)

I finalment, com siga que a pesar de que la collita és al Setembre i a l'Octubre, poden conservar-se fresques les castanyes fins a sis o set mesos, desitjem a nostres llegidors que durant aquest no'n fassin abús, no siga cas que l'abundancia de castanyes sigui obstacle pels turrons i pollastre de Nadal.

RIPIS.

JOÃO DE DEUS

1830 - 1896

LA VIDA

II

¡Oh Dios! Cuando en su cuello reclinado,
cuello más puro y cándido que armiño,
como abeja en la flor iba el cariño
a libar en su labio perfumado;
Y a la luz de sus ojos (¡ay! tan bellos
que el alma me arrobaba gracia tanta),
en su boca la dulce Biblia santa
leía, del color de sus cabellos;
Cuando su mano colocando un dedo
en sus labios de rosa poco abierta,
cual tímida paloma siempre alerta
me imponía callar o hablar muy quedo;
Cuando como la alvéola delicada,
linda como la flor la más hermosa,
pasaba como cisne o mariposa,
o cual crepuscular nube dorada;
Cuando en bálsamo de alma soñolienta
ungíame las manos de indigencia,
cual nube en manos de la Providencia
deja una lágrima entre la flor sedienta;
Y la cruz del collar de su garganta
extendiendo sus brazos, como extiende
el símbolo de amor que en la alma prende,
decía... lo que ya decir me espanta;
Cuando una negra nube descargaba
sobre mi corazón alguna pena
y acercando su bella faz serena
su perfumada risa la esfumaba;
Cuando el oro trenzado al viento dando,
y la nieve del cuello y su vestido
—paloma que del par se hubo perdido—
la escuchaba de lejos palpitando;
Y el dije de su boca relucía
vermejo como rosa de agua llena,
y con besos matándome la pena
mil rosas en el rostro me esparcía;
Mi alma tenía ¡oh Dios! siete colores;
era para mí el mundo un paraíso;
era mi corazón dulce y sumiso;
debajo de mis pies nacían flores.
Dios tuvo para mí solicitud
y amaba yo su nombre en cuanto existe,
en el campo florido o prado triste,
en el cielo, en el mar... y en la virtud.

Trad. FERNANDO MARISTANY.

NOVES LOCALS

Religioses.—La missa matinal de cada festa que se celebrava a dos quarts de sis, se celebrarà en endavant a les sis.

. . .

Dissabte començarà el Novenari de les ànimes del Purgatori en nostra esglesia parroquial.

* * *

Per medi de pregó s'ha posat en coneixement del poble que durant els dies 3, 4 i 5 del corrent, o siga divendres, dissabte i diumenge de la present setmana, se procedirà al cobro del quart trimestre de la contribució territorial i industrial,

BIBLIOTECA ... Villanueva y Geltrú

i al mateix temps se cobrarà el quart trimestre dels reparts locals de nou a dotze del matí en els baixos de la Casa del Poble.

***

Les sessions de l'Ajuntament tindràn lloc en endavant el dimarts de cada setmana i no el divendres com deiem en nostre últim nombre. Apropòsit de les sessions, serà d'oportunitat fer una observació:

Essent com son públiques les sessions de l'Ajuntament i amb la particularitat de celebrar-se actualment el dimarts de cada setmana a les set del vespre, no és possible que hi hagi algú que encara trobi dificultats en assistir-hi—ens referim al públic—puig és una hora apropòsit i que permet que s'emplei a enterar-se dels assumptos d'interés general que's ventilen a la Casa del Poble.

És molt convenient que el poble s'enteri de tots aquells assumptes que més ens afecten, encar que després els vegi reproduits en la premsa local, però no amb tots els minuciosos detalls; ja per lo que pot interessar directament als elements de l'industria i del comerç, ja per apendrer a ventilar-se certs assumptes per al dia en que algú dels del públic hagi d'ocupar un seient en aquella Casa.

Diem això perque no deixa d'ésser instructiu, i és temps apropòsit, puig és en dies feiners i hora en que molts han acabat ja sos quefers.

***

El carrer del metge Ramón Puig, el dia de plujes fortes resulta intransitable per l'aigua que hi queda deturada. ¿No podría l'Ajuntament fer de manera que aquesta aigua tingués sortida? Son molts els que ens han fet notar lo que acabem d'exposar i ho fem a precs d'ells.

***

Ha mort a Barcelona D.ª Adela Rovira i Costa, esposa de nostre amic i compatrici D. Pere Nicolau.

Acompanyem a nostre amic en el sentiment que acaba d'experimentar amb motiu d'una pèrdua irreparable mentres enlairem a Deu nostres plegaries per l'ànima de la finada.

***

És opinió d'alguns senyors, que a fí de prevenir enfermetats infeccioses i demés, no sería inoportú que la Junta de Sanitat practiqués una visita d'inspecció a tot el poble per a cerciorar-se de si totes les cases estàn en immillorables condicions higièniques.

***

S'ha publicat en la *Gaceta* de Madrid una R. O. resolvent una reclamació relativa a l'establiment i exacció de recàrrecs o arbitris municipals, i diu: «En vista de instancia promoguda per D. Pau Ayxelà Buch, veí de Barcelona, a nom de la societat anònima *Establissements Debray*, se disposa que els comerciants establerts en les poblacions i que valent-se dels séus dependents reparteixin o condueixin al domicili dels seus clients o parroquians, encar que resideixin en termes municipals distints, els pedidos de gènero que previament se els hi fassin, encar que per excepció s'entreguin a la via pública, sens exposar-los a la vista, sens anunciar-los ni pregonar-los i qualsevol que siga el medi que per a la conducció o transport s'utilitzi, no poden ni deuen ésser objecte de arbitri pels Ajuntaments a títol de puestos públics, ni com a venedors ambulants, ni per raó de portar-los a peu ni en carruatge ni en cap altre concepte.»

Aquesta disposició pot interpretar-se en el sentit de que dits establiments deuen entregar el gènero únicament segons el pedido que previament se'ls hi faci; en aquest cas estàn lliures d'arbitri, però no si els venen a la via pública al detall.

***

Havem rebut de la Junta *Pro neutralitat* d'aquest poble unes fulles per estampar-hi la firma tots els que creguin que Espanya deu mantenir-se neutral. Se notifica que poden passar a firmar-les en els baixos de la Casa del Poble i en tots els cafès i societats.

***

La setmana passada tinguerem el gust de saludar al duenyo de la fàbrica de gas D. Josep Balaguer Bruguera, qui vingué per a l'assumpte de l'electricitat, havent tingut una entrevista amb el senyor Alcalde D. Josep Puig i Sr. Milà.

Esperem donar-ne compte en el nombre vinent.

***

Avui en el Centre Recreatiu la aplaudida orquestra «Joventut Ribatana» donarà un concert que tenía que celebrar-se el passat diumenge, no havent sigut possible a causa d'haver sigut contractada dita orquestra per a tocar a Altafulla (Tarragona), i després tindrà lloc un lluit ball públic.

En dit concert hi pendrà part l'aplaudit professor de cornetí de Barcelona, En Brauli Ciscar.

Preveiem un sorollós èxit.

***

Se troben bastant millorades de la malaltía que venen sofrint, la senyora D.ª María Torrents de Duràn i la seva neboda María Duràn.

Ho celebrem i desitjem una completa curació.

***

El diumenge últim en el Centre Recreatiu se projectà un escollit programa de pel·lícoles que fou molt de l'agrado del públic.

Queda ben demostrat que la manera de portar concorrencia a espectacles d'aquesta naturalesa és exhibir pel·lícoles que al mateix temps que agradables a la vista, sigan també instructives i que no hi falti al final alguna d'en Charlot, Toribio o Max Linder, que sempre resulten simpàtiques per la part còmica que porten en sí.

***

Per a la provisió de parroquies en aquesta diòcesi han sigut nombrats nostre amic i compatrici reverent D. Pere Santacana, per a rector de la parroquia de Santa María del poble d'Albà (Tarragona), i el vicari Rvnt. D. Lluís Puig Valls, per a rector de Sant Andreu d'Alfar, d'aquesta provincia.

La Veu de Ribas se complau en endreçar-los-hi la més coral enhorabona per la distinció de que han sigut objecte, desitjant bon acert en el desempenyo de son important càrrec.

***

Diumenge propvinent a les cinc de la tarde, tindrà lloc a la Casa del Poble una reunió per a tractar de la constitució d'un Ateneu en aquest poble, per quin motiu se prega als ribatans que assisteixin a l'esmentat acte.

***

Son tan buscades les garrofes, que cada dia venen nous compradors del Penedés, havent-se'n comprat ja moltes partides a preus bastant elevats amb tendencia a l'augment.

***

El duenyo del cafè del Centre Català ens ha manifestat que el passat diumenge, dia 22 d'Octubre, en que plogué tota la nit, se trobaven en el cafè alguns indivíduus forasters i en atenció a ells i en l'impossibilitat de traslladar-se, a causa del mal temps, a sos respectius pobles, no tancà l'establiment.

Com siga que l'esmentat duenyo del cafè, dintre de l'estricta justicia faltà al reglament, se li ha imposat, per l'Alcaldía, la corresponent multa per no haver tancat l'establiment a l'hora reglamentaria.

Ara bé: el duenyo del Centre Català faltà al reglament, però, per una causa major i per a donar hospitalitat a uns forasters que bé s'ho mereixíen com segurament hauríen fet ells en cas semblant. En el primer cas, per un deber d'estricta justicia, l'Alcaldía aplica bé la multa; aixís deu haver de fer-se sempre que's contravinguin les Ordenances municipals o bé tota mena de reglaments imposats per l'autoritat; però en el segòn, podía eludir tota responsabilitat, considerant el cas com una excepció de la regla amb motiu d'una força major que no podía deturar-se, i sobre tot en atenció a gent de fòra de casa.

* * *

Abunden en tota nostra comarca les llebres, degut a que en el Penedés son molt perseguides i s'han refugiat per aquí.

¡Alerta, caçadors!

* * *

Se diu en la premsa catalana que Sa Majestat el Rei Alfons XIII anirà a Barcelona a mitjans del mes que som, amb intent de visitar alguns pobles de la costa catalana.

* * *

Aquest any hi hagut abundó de rovellons sobre tot en el bosc de «Cân Milà». Aixís ho acrediten les moltes cistelles que hem vist d'alguns dies ençà.

* * *

Dilluns a la tarde morí a l'edat de 51 anys D. Francisco Soler i Massó, masover de la anomenada masía del Mas.

L'enterro tingué lloc el dimarts a la tarde, havent sigut una manifestació de dol, prova evident del molt apreci que li tenía tothom, per són caràcter afable i per lo molt que aprenien els séus companys aprop d'ell en tot lo referent a agricultura.

La seva mare, esposa, germans i fills queden en el major desconsol i amb tal motiu no podem menys que endreçar-los-hi l'expressió de nostre sentiment i pregar a Deu per l'ànima del finat.

CANYELLAS

El propvinent dissabte, dia 4, començarà el Novenari que cada any ve celebrant-se en sufragi de les ànimes del Purgatori, i tindrà lloc tots els dies a les set del vespre en nostra esglesia parroquial, havent sigut confiats els sermons al zelós predicador sagrat Rvnt. P. Jordi de Sant Josep, Carmelita descalç, de Badalona.

El dia 13 del corrent se farà la conclusió del Novenari, celebrant-se a les set del matí missa de Comunió general amb plàtica preparatoria, i a la tarde la funció acostumada, predicant l'esmentat orador.

NOTES DE CASA

Han sigut molts els subscriptors que ens han remerciat l'obsequi que els hi ferem en el nombre passat.

No mereix aquesta senzilla ofrena l'agraiment, per lo insignificant. És tant sols una petita penyora de nostre afecte envers el poble de Ribas, tota vegada que en la subscripció ha respost tant admirablement bé, deixant satisfets nostres desitjos.

Esperem sovintejar els obsequis a mida que La Veu de Ribas vagi pregonant als quatre vents les excel·lencies de són poble altament laboriós.

* * *

Tota vegada que hi ha alguns senyors que desitgen tenir la collecció completa de La Veu de Ribas per a enquadernar-la a són degut temps, i essent escassos els seus primers nombres, admeterem tots els exemplars dels nombres 1, 2, 3 i 4, abonant-los-hi degudament l'import.

* * *

Amb immensa satisfacció podem consignar que ens hem vist obligats a augmentar la tirada de La Veu de Ribas, a causa del bon nombre de susbcriptors, lo qual demostra la bona acollida que ve obtenint nostre humil periòdic.

CORRESPONDENCIA

J. S. C.—Vostè escriu desastrosament el català. En els seus escrits hi han moltes paraules castellanes mal aplicades, apart de certes idees extravagants i contradictories. Potser en castellà ne sabrà més. Pot provar-ho.

ANTICATARRAL BERTRÁN

Probeulo per a la curació del catarro, bronquitis, tos ferina, etc.

Disminueix i atenúa els accessos de tos, combatent aquelles rebeldes i de duració tan llarga, de caràcter catarral i asmàtic, facilitant l'expectoració i essent molt útil en les demés malaltíes de les víes respiratories.

PREU: 3 PESSETES

De venda en casa de l'autor:

M. BERTRÁN • SANT PERE DE RIBAS

QUINTET GERMANOR ARTÍSTICA

DIRECTOR: J. ROSSELL

Carrer Nou, 1, i Comerç, 2

SANT PERE DE RIBAS

Aquest Quintet podrà ser augmentat fins a orquestra, segons les exigencies de les persones, societats o entitats que's dignin contractar-lo.

CARRER NOU, 1, i COMERÇ, 2

LA MODERNA

Carrer Nou, 1, i Comerç, 2

SANT PERE DE RIBAS

TEMPORADA D'HIVERN

Extraordinari assortit en gorristeria. 19 dotzenes de gorres, d'alta novetat, des de 65 cèntims a 5 pessetes una. Grabaldines, bufandes, samarretes, calçotets i mitjons de llana.

CARRER NOU, 1, i COMERÇ, 2

Imp. Social: Santa Madrona, 21: Vilanova i Geltrú